Written by ரவி (சுவிஸ்)
Friday, 07 August 2009 04:46 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

நளாயினியின் “நங்க□ரம்” கவிததை் தொகுப்பு
ஓர் அறிமுகம்!

“பூதிதாய்ப் பிறந்துவிட்டுப் போகிறனே்”

அந்த வீ தியில்
நீ யும் நானும்
நட்பாய்த் தரிந்த
முகம் ஒன்று

நானோ நட்பாய்
சிரித்து வதை்தனே்

ஆனால் நீ யோ
அவனபை் பார்த்து
என்ன சிரிப்பு
எனக் □றியபோது
ஏனோ அதிகம்
இடிந்துபோனது
நம் காதல்தான்.

உனக்கான காத்திருப்பில்
நீ வரப் பிந்தியதால்
என் நண்பனோடு
சிரித்துக் கததை்தனே்.

ஆனால் நீ யோ
என்ன கததை்தாய் என
என்னகை் கூடநை்தெொத்து
கூற்றக் □ண்டில்

நிறுத்தினாய் பார்
அப்போ என் மனம்
நீ என்மீது வதைத்துள்ள
காதலையும் நம்பிக்கையையும்
ஆய்வுசெய்து
அறிக்கை எழுதத் தவறவில்லை.

என் கந்தலை விடுப்பியதற்காய்
எப்படியெல்லாம் திட்டித்
தீர்த்தாய்
நான் உன்னிலிருந்து விலகிப்
போகவல்லவா செய்துவிட்டாய்.

காதல் என்றால் என்னவென்று
தெரியுமா உனக்கு?
எனக்கே எனக்கான வாழ்வையும்
உனக்கே உனக்கான வாழ்வையும்
நீ யும் நானும்
மனம் கோர்த்து
வாழ்ந்து பார்ப்பதுதான்

அதற்காய்
என் வாழ்வை
என் விருப்புவெறுப்பை
எல்லாம் துறந்து
உனக்காய் மட்டும் என் விருப்பு வெறுப்போடு
உனக்காய் வாழ
எனக்கு இஸ்டமில்லை.

நீ நினைக்கும்
கூறுட்டு
சவிட்டு
ஊமகை் காதலியாக நான்
இருப்பனே் என நினையாதே.

என்னை சிதை ஏற்றாமல்
என்னை எனக்கே
திருப்பித் தந்துவிடு.

பாேதும்
நீ என்மீ து வதைத்த காதலும்
அதன் மீ தான நம்பிக்கையும்.

பாேனால் பாேகிறது
நான் உன்மீ து
காெண்ட காதலபை் புதுதைத்து
மீ ண்டும் புதிதாய்
பிறந்துவிடப் பாேகிறனே்.

-நளாயினி

காதல் பற்றி சினிமா சலிக்கச் சலிக்கப் பசேிவருகிறது. இன்று காசுக்குக் கவிதை பண்ணும் சினிமா பாடலாசிரியர்களிலிருந்து திருப்திக்காக எழுதும் கவிஞர்கள் வரையும் பசேிக்காெண்டுதானிருக்கிறார்கள். கவிதை எழுதுவது காதலுக்குத் தகுதியாய் இழையாேடும் பூள்ளி வரையிலும் கூட பரிெது படுத்தப்பட்டுக் காெண்பிருப்பது காதல். பண்பித சிகாமணிகளிலிருந்து அரட்டை அரங்கிப்பாேர் வரையிலும் படாத பாடுபட்டு இழுத்து வதைத்து வரையறை சயெ்கிறார்கள். நட்பு, அன்பு, காதல் இதுவலெ்லாம் கற்பிதம் என்கின்றனர் பின் நவீ னத்துவ மாெழிபயெர்ப்பில் அதுவறிந்தாேர். ஒன்றை மட்டும் சாெல்ல முடிகிறது. நிலவும் இந்த ஆண் பணெ் உறவு முறகைளில் உளவியல் முறமைகைக்ளுள் அதனடிப்படயைான வாழ்முறகை்களுள் காதல் என்பது உணர்வு சார்ந்து உணர்ச்சி சார்ந்து சயெற்படுகிறது என்பதை சாெல்ல முடியும். நட்பு அன்பு என்பதும் அப்படியே. அதுவும் கூட்டு வாழ்முறகை்களுள் இது அதிகம் சயெற்பட வாய்ப்பு உண்டு. அதயேளவு இவற்றின் மீ தான இடகை்கமுடகை்களும் உண்டு. ஆக வாழ்நிலை சார்ந்து பசேப்படும் பாெருளாக இவகைளலெ்லாம் இருக்கிறது எனலாம். அறிவியல் பூர்வமாக காதலை நட்பை அன்பை கற்பிதமாக நிறுவக் கூடிய அல்லது நிறுவ முயல்பவர்கள் கூட தனது தாயின் இறப்பில் கண்ணீ ர் வடிக்கின்றனர்தான்.

“காதல் என்பது பாெறாமயைின் இன்னாெரு வடிவம் என்பார்கள். காதல் என்பது வறெும் "சனெ்டிமனெ்ட் பிளாக் மயைில்" என்றே நான் கருதுகிறனே். இரு உடல்கள் சரேுவதற்கு நமக்கு ஓரு கலாச்சார காரணம் தவேபை் படுகிறது. அதற்கு நாம் காதல் என்று பயெரிட்டுள்ளாேம்...” என்கிறார் சாேபாசக்தி, மலயைாள இதழாென்றுக்கான தனது படே்டியில்.

நூற்றாண்டுகளாக காெடுமகைளை அனுபவித்துவந்த பில்லீ கறுப்பின மக்களின் ஆத்மாவாேடு பசேிய பாடகி.. காதலபை் பற்றி இவ்வாறு பாடினாள்...

“உறக்கமற்ற விழிகளாேடு ஓவ்வாெரு விடியலையும்

நீ எதிர்கொள்ளும் வரையிலும்...
காதலில் தோல்வியசை சந்திக்கும் வரையிலும்...
அந்தத் தோல்வியின் மீ து நீ வெறுப்புக் கொள்ளும் வரையிலும்...
உனக்குத் தெரியாது காதல் என்றால் என்னவென்று."
என்று அரங்குகள் அதிர பாடித் திரிந்தாள்.

காதல் உயிரினும் மலோனது என்றவாறாக அதிமுக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசுவது போலவே இதலெல்லாம் கற்பிதம் என்ற உலர்த்தலுக்குப் பயப்படாமளெனமாய் அடக்கி வாசிக்கும் அறிவுசீ விகளுக்கும் இடையில் பலவாறான வடிவில் பேசுபொருளாக அது இருந்து கொண்டுதானிருக்கிறது.

காதலை நட்பு அன்பு தோழமை என்பவற்றிற்கு கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை விட ப□தாகாரப்படுத்த -கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கும் இந்த ஆண்-பெண் உறவு முறைகளுள் உளவியல் முறைமைகளுள் - உடல் மீ தான வடேக்கை முக்கியமானதுதான். அதனால் காதல் எதிர்ப்பால் தளத்துக்குள் உலாவுகிறது. கவிதையுள்ளும் இப்படியே.

□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□...

"எனக்கே எனக்கான வாழ்வையும்
உனக்கே உனக்கான வாழ்வையும்
நியும் நானும்
மனம் கோர்த்து
வாழ்ந்து பார்ப்பதுதான்

அதற்காய்
என் வாழ்வை
என் விருப்புவெறுப்பை
எல்லாம் துறந்து
உனக்காய் மட்டும் என் விருப்பு வெறுப்போடு
உனக்காய் வாழ
எனக்கு இஸ்டமில்லை"

இதே கவிதை நட்பையும் காதலையும் எதிர்கொள்வதை -இவ் அறிமுகக் கூறிப்பு தொடக்கத்தில் உள்வாங்கியுள்ள- "பூதிதாய்ப் பிறந்துவிட்டுப் போகிறனே்" என்ற கவிதையில் பார்த்திருப்பீ ர்கள்.

நங்கரம் நளாயினியின் முதல் கவிதைத் தொகுதி. தான் படைத்த காதல் கவிதைகளை தொகுப்பாக்கியிருக்கிறார். பெண் தனது மனநிலையில் நின்று பேசும் பொருளாக பொதுமையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. அது படைப்பை அளப்பதற்கான அளவுகோலுமி;ல்லை. பெரும்பாலும் ஆண் எழுத்தாளர்களிடம் வகைக்கப்படாத இந்த அளவுகோல் பெண் எழுத்தாளர்களிடம் நீ ட்டப்படுவதுண்டு. இங்கு நளாயினி தனது நிலையில் நின்று பேசுகிறார். அவரது கவிதைகள் பேசுகின்றன. பொருந்திப் போவதான அனுபவங்கள் உணர்வுகள் கொண்டவர்களிடம் அவரது

கவிதகைள் பசேுகின்றன.

உடற் தொடுகை மட்டுமின்றி எதிர்பார்ப்பு ஏமாற்றம் தோல்வி வறெ்றி கோபம் பணிவு விரக்தி நம்பிக்கை...என முரண்களுக்கிடயைே எட்டப்படும் உணர்வுநிலை உணர்ச்சிநிலை மனிதஜீ வியை இரத்தமும் சதையும் கொண்ட இயங்கும்பொருளாக்குகிறது. காதலிலும் இது சயெற்படுகிறது. இவற்றை தனது கவிதகைளில் பதிவுசயெ்திருக்கிறார் நளாயினி.

உன் கடிதம்
நாளை வரும்
என்ற நம்பிக்கையில்
என் கண்களை
கடிதப் படெ்டிக்குள்
அடகுவகை்கிறனே்.
(பக்.14)

யாருக்கும் தரியாமல்
உன் நினவைுகளசை் சுமந்தபடி
நானும்
என் நினவைுகளசை் சுமந்தபடி
நீ யும்
காத்திருக்கும் காத்திருப்புகள்
எவ்வளவு அற்புதமானவை
(பக்.16)

இப்படியாய் காத்திருப்பின் சுகங்களசை் சொல்லும் கவிஞர் சுவாரசியமாக சிறுவயது நினவைுகளில் இவருடன் அறிமுகமாகிறார்.

ஓ இவன் என் முதல் கணவன்
அந்தப் பழுதி மண்ணில்
ம□க்கு வடிய
கொன்றபை் ப□ப் பறித்து
இரு மாலை ச□ட்டி
தனெ்னாலை பிடுங்கி
தாலி சயெ்து
நானும் இவனும்
மாலை மாற்ற
அயல்வீ ட்டுச் சிறுவர் சிறுமியர்
பீ ப்பீ ப்பீ டும்டும்
என மங்கல வாழ்த்தொலிக்க
என் கழுத்தில் தாலி கட்டியவன்.

இவனுக்கு மண்ணில் சோறுகறி சமதைத்து
சிரட்டயில்
உணவு கொடுத்தனே்
எனது ஐந்து வயதில் (பக்.48,49)

“□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□” என்ற கவிதை காதலன் காதலி இடையில் மரணநிலைகளை உரையாடலாக்கி நம்பிக்கைகளை வலியுறுத்துகிறது. அதுமட்டுமன்றி பொதுவில் ஆண்கள் கருத்தாளுமை செலுத்துபவர்களாகவும் பெண்கள் துவண்டுவிடுபவர்களாகவும் காட்டப்படும் ஆண்நோக்கு நிலையை தலகைீழாக்கியிருக்கிறார் இக் கவிதையில்.
கவிதை இவ்வாறு முடிவுறுகிறது.

காதலன் - “ஓ! நாம் இணைந்தால் பறெ்றொர் சாவதாய்...”
காதலி- “எல்லாம் பொய்.
எந்தப் பறெ்றொரும்
பிள்ளைகள் காதலுக்காய்
சதெ்ததாய்ச் சரித்திரமில்லை.
இந்த இயற்கை எல்லாம்
நம்மை வாழச் சொல்லும்போது
இவர்கள் யார் தடுக்கு?” என்று கவிதையை முடிக்கிறார்.

“□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□” என்ற கவிதையில் காதல் இன்பம் பற்றிப் பசேுகிறார்.

அன்பை வளிெப்படுத்தத்
தரியாதவர் எம் இனம்
துன்பம் இன்பம் என்பர்
உயிரகை் கொடுப்பனே் என்பர்
இன்பத்தை நாக்கு சுவர்களுக்குள் -என
நினதை்து அமுக்கிவிட்டனர்
வார்த்தையிலும் ஒவவோர் தொடுகையிலும் -ஏன்
நடத்தையிலும்கூட
இன்பம் உண்டு என
அறியாததும் ஏனோ?
காதலது நாளும் காதலனெ்றால்
எம் இனம்
காமமாய்ப் பார்ப்பதும் ஏனோ?
காதல் என்றால்
வார்த்தையிலும்
ஒவ்வோர் தொடுகையிலும் -ஏன்
நடத்தையிலும்கூட
நாளும் இன்பமாய்

காதல் கொள்வோம். (பக்.41)

பெண்கள் தமது உணர்ச்சிகளை வேட்கைகளை வெளிப்படையாகப் பேசினாலே காமமுறும் ஆண்மன வக்கிரங்கள் பெண்களை நுகர்பொருளாகப் பார்ப்பதன் வெளிப்பாடு. இந்த வெளிப்பாட்டை பெ□சிமழுக இன்று பெண்கள் பாவிக்கும் உடல்சார்ந்த மொழிகளின்மீ து கலாச்சாரக் க□ச்சல் இடுகின்றனர். ஆண்உலகு வகுத்த ஒழுக்கங்களை சம□க ஒழுக்கமாக களேவியின்றி வரித்துக்கொண்ட அல்லது மனசின் ஓரு ம□லையில்தன்னும் உறங்கவதைத்தூக் கொண்டிருக்கிற பெண்களும்க□ட இந்தச் க□ச்சலை நிகழ்த்துகின்றனர். இதை எதிர்கொள்ளும் உக்கிரமான தளத்தில் நளாயினியின் கவிதைகள் பேசேவில்லை. ஆனாலும் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படையாகப் பேசுமனையும் அவரின் உந்தல் இங்கு "மனத்திரையில்" தெரிகிறது...

நாம் இடைக்கிடை
சந்திக்கும் அந்த மாலைப் பொழுதுகளில்
உன்னை
ஆரத் தழுவத் துடிக்கும் அந்தக் கைகளை
வலுக்கட்டாயமாக இழுத்துப் பிடிக்கிறனே.
உன்னை
முத்தமிடத் துடிக்கும் என் உதடுகளை
பற்களால் அடிக்கடி கடித்து
துண்டனை கொடுக்கிறனே.
உன் கவிரல்களுடன் கைகோர்க்கத் துடிக்கும்
என் விரல்களை
கரைகேகைளுடன் பின்னிக் கொள்கிறனே... (பக்.32)
என்கிறார்.

சம□க வறியுள் அகப்பட்ட காதலிடை பேசுகிறார்...
"நமக்கு வயதானதுபோல்
சம□கவறிக்கும் வயதாகாதா என்ன?
பூதிதாயல்லவா பிறப்படெுக்கிறது..."

காதலி நொந்துகொள்ளவில்லை. காதலனிடம் கேட்கிறாள்...
"சம□கம் திரும்தாது.
நாம்தான் மாற வேண்டும்
காலம் போகிறது
வயதும் போகிறது
வாயனே் ஓடிப்போய் மாலை மாற்றுவோம்."

உடனடிப் பிரச்சினைகளுக்கான தீ ர்வுக்கு சம□க மாற்றம்வரை காத்திருக்கக் கோரும் கோமாளித்தனத்துக்கு இங்கு விடை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கவிஞர் றோகண உடனான காதலில் இதற்கு மூரண்நிலை எடுப்பது தமிழ்த் தசேியத்தின் ஊட்டலோ என எண்ண வதைத்துவிடுகிறார். இது ஓரு அவலம்தான்.

இனவறி
மொழிவறி
மதவறி
எமக்கல்ல -உன்
இனத்துடன் மோத.
உரிமவைறி ஒன்றுதான்.
அரசு உன் இனமாதலால் -எம்
உரிமை கிடைக்கும் வரை
கைகோர்ப்புகள் கனவில் மட்டுமே.
விடியலுக்காய்க் காத்திருப்போம். (பக்.47)

இத் தொகுப்பில் பாடல் வடிவிலமைந்த இரு கவிதைகளும் “□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□”, “□□□□” இரண்டும் உள்ளடங்கியிருக்கிறது. இது கவிஞரின் இன்னொரு பரிமாணத்தைத் தொடுகிறது எனலாம்.

தொகுப்பின் பொதுவான உள்ளடக்கங்களுக்கு மாறானதாய் சராசரியாய் எழுதப்பட்டிருக்கும் வரிகள் இத் தொகுப்பில் சில வளிப் பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.. கவிதையின் காலக்குறிப்பு இல்லாததால் இவ் வரிகள் ஆரம்ப காலங்களில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளில் வளிப்பட்டவையா என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.
உதாரணமாய்...

காதல் தோல்விகளும் வறெ்றிகளே
வாழ்வின் படிக்கற்களே
சாகாவரமாய் இதயமதில் வாழ்வதும்
காதல் தோல்விகளே.
காதல் என்றும் தோற்பதில்லை. (பக்.15)

உன் பாதத்தின் வகேம்
எனை உன்னோடு அழகைக்கும்
உன் கரங்கள் சொல்லும் கதகைள்
எனை உனக்கே அர்ப்பணம் செய்யும்.... (பக்.36)

நீ என்னை விழிகளால்
பருகியபோதே
உன் விழித் தொலைகல்ம□லம்
உன் இதயத்தில் பிறின்ரானனே்... (பக்.38)

இந்த “வரை” வரிகளை தொகுப்பிலிருந்து வீ சிவிடச் சொல்கிறது இக் கவிதைத் தொகுப்பின்மீ தான என் வாசிப்பு.

கவிஞர் சொல்கிறார்...
மனச்சாட்சி கயிற்றின் விளிம்பில் நடப்பதால்
விமர்சன கல் எறிவுகளைக்கூட
மலர்களின் தாவலாய்
மாலை ஏற்புகளாய்
சங்கம்பள வரவேற்பாய்

இது எனக்கான பயணம்
எனக்கான இருப்பைக்கூட
உறுதிசெய்யும் படிநிலை. ... (பக்.57)

தவேயைற்ற ரணவலிகளுக்கு
மனம் அசையா
வரைாக்கியத்தை தீ பமாய் ஏற்றி.
எனக்கானவை இனி
எனக்கானவதைான்
பகிர்தல்கள் இனி என்
பரந்த பசுமை வளெியுள் மட்டுமே.
இது எனக்கான பயணம்
எனக்கான இருப்பைக்கூட
உறுதிசெய்யும் படிநிலை... (பக்.59)

தொடரும்கள் நளாயினி.

குறிப்பு:
அட்டைப்பட ஓவியத்தின் மிளிர்வுக்கு நுலின் உள் வடிவமைப்பு
(லஅேவுட்) ஈடுகொடுக்கவில்லை என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.
ஜீ வனின் படைப்பாற்றல் இங்கு கணனி ஓவியமாக அற்புதமாக
வளெிப்பட்டுள்ளது.

மலேும் “பூஜிக்கத் தொடங்கிவிட்டனே்” (பக்.29) என்ற கவிதை “உதடுகளுக்குக் காதல் கடிதம்” (பக்.63) என்ற தலைப்புடன் மீ ண்டும் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோல் “காத்திருப்புகள்” (பக்.16) என்ற கவிதை “இன்ப வலி” (பக்.30) என்ற தலைப்புடன் மீ ண்டும் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்பட்டிருக்க வணே்டிய தவறுகள்.